

Het huis Rietwijk of Reewijk of Rewijck

De geschiedenis van dit huis is niet eenvoudig te vertellen. Er zijn namelijk drie leenheren bij betrokken. Het huis en de landerijen werd dus van drie verschillende heren in leen gehouden. De vroegste vermelding stamt uit de periode 1334-1355. Heer Gerrit van Heemskerk gaf aan zijn (bastaard)zoon Jan van Pruijssen, een 'zate lands' met de 'husinge' die daarop stond. Jan droeg dit bezit later op aan (zijn broer)heer Wouter van Heemskerk die het hem weer in leen terug gaf. Jan gaf een ander deel van zijn bezit aan een neef, heer Arend van Egmond waar hij het vervolgens weer van beleende. De dochter van Jan, getrouwd met Gerrit (D)Ever, werd vervolgens met de goederen beleend. Aangezien de goederen van Wouter van Heemskerk verbeurd waren verklaart moest zij rechtstreeks lenen van de graaf van Holland. Na haar dood werd haar zoon Jan Dever van Mijnden met de goederen beleend. De situatie was nu als volgt: Het kasteel Reewijk was een leen van de graaf van Holland en de singel met boomgaard en grachten was een leen van de heer van Egmond.

Na Jan van Dever van Mijnden werd zijn broer Jan Gerritzn beleend op 27 maart 1460. Drie jaar later werd het hun neef Joost Dever van Mijnden op 23 juni 1463. Na zijn dood ging het goed over op zijn dochter Maria van Mijnden op 15 september 1526. Zij legateerde het bij testament (1561) aan haar neef Joost van Mathenesse. Dit werd betwist door Maria's zuster, Elisabeth Dever van Mijnden. Het goed werd weer gesplitst. Joost kreeg de 'singel met de grote boomgaard' en Elisabeth de 'sate met husinge'. Vervolgens trok de heer van Egmond de akte aan Joost in en gaf ook de 'singel met de grote boomgaard' aan Elisabeth. Een proces tussen de beide partijen volgde. De uitslag is onbekend maar in 1569 liet de echtgenoot van Elisabeth de 'sate en huijsinge' na aan zijn neef Johan van der Does, heer van Noordewijk. De 'singel, grote boomgaard en graften' werden in leen gehouden door Adriaen van der Does. In 1603 verkreeg Johan ook dit goed in leen van de heer van Egmond.

In 1604 zagen de Mathenesse's kans om zich weer met 'de singel en de grote boomgaard' te laten belenen. De heer van Noordwijk, toen ene Steven, verkreeg in 1606 belening met hetzelfde goed. Het werd hierdoor weer een eenheid. Ondertussen werd het huis in de aktes vermeld als 'het vervallen huis te Rewijck'. Hieruit kunnen we afleiden dat het huis in de Spaanse tijd is verwoest. In 1710 werd het goed dan ook 'als afbraak' aangekocht door mr. Jean Deutz, de eigenaar van Assumburg. De familie Deutz maakte van het terrein een hertenkamp. Bij de ingang van de hertenkamp stonden twee vazen voorzien van de wapens Deutz en Boreel. Zij sieren tegenwoordig de oprijlaan van Marquette.

Het huis Reewijk op een kaart uit 1728

De Hertenkamp op een kaart uit 1869

Vanaf dat moment is de geschiedenis van Rewijck gelijk aan die van Assumburg. De ruïne-heuvel was aan het begin van de vorige eeuw nog zichtbaar. In de jaren vijftig, na de verkaveling, stond er 'de rustige landwoning van de heer G. Schoehuis'. Of het kasteel er heeft uitgezien als op de tekening van A. Schouman uit 1740 is niet zeker aangezien het kasteel toen al 100 jaar verwoest was.

A. Schouman rond 1740

R. Roghman rond 1640

De naamsverwarring is af te leiden aan het advies van oude schrijvers, die zich daar overigens zelf niet aan hielden, om het slot Reewijk niet te verwarren met Rietwijk. Ludolf Smids vermeldt in zijn 'Schatkamer der Ned. Oudheden (1737, 2^e druk): 'Reewijk; een Huijs in Kennemerland, bij Heemskerk' (blz. 275). Een zestal pagina's verder (blz. 281) schrijft hij echter: 'Rietwijk; een ruïne, in Kennemerland, omtrent het huijs Poelenburg; in het geboomte verschuilende; door Roghman, om nog eenigszins haar geheugenis te bewaaren, uitgeteekend'. Wellicht heeft het goed ooit toebehoord aan Jan van Rietwijk die in het begin van de 14^e eeuw Assumburg in Leen hield.

We hadden het in het begin over drie leenheren maar hebben alleen de geschiedenis van de van Heemskerks en die van de van Egmonds opgetekend. De derde leenheer was van Brederode maar dit ging om landerijen in de omgeving van Rietwijk en dat leen gaf verder nooit problemen.